

inap Betaling for et Maaltid Mad, at de vedkommende Kvartierværter ikke derved ville faae for Meget; men under alle Omstændigheder forekommer det mig, at disse to Skilling ikke bør gaa ind i Statskassen. At Beløbet, hvorom der kan blive Tale, ikke er saa ganske ringe, vil ses deraf, at det for den Tid, hvor jeg var paa Kantonnementsfod med min Bataillon, beløb sig til paa det Nærmeste 1,000 Kr., uden at Staten paa den anden Side havde haft nogenformigt Udgift derved. En ganske anden Ting er det, hvor Mandskabet ligger i Kvarter og faar Naturalforpleining. Der maa Statskassen give Tilskud til, for at kunne skaffe Naturalforpleining til den stipulerede Betaling af 14 Skilling. Men jeg tror ikke, at det er nogen Grund til under andre Forhold at inddrage disse Penge fra Folk, som ikke nyde Fordel af Statens Tilskud i Tilfælde af Naturalforpleining. Jeg henstiller til den ærede Minister, om der ikke er Grund til at faae Loven af 1850 bragt i Overensstemmelse med Loven af 1870 om Kantonnementsforhold og Felttillæg.

Judenrigsministeren (Steel): Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt, at en Udgift af 3,457 Kr., der er anvendt til Borttagelse af Fyld ved Esbjerg Havnestationsplads, er opført blandt Driftsudgifterne, skal jeg ikke tilføje noget Væsentligt til det, der er udtalt af den ærede Ordfører for Udvalget; kun skal jeg sige, at det jo altid beror Noget paa et Skøn, paa hvilken Konto en saadan Udgift skal afholdes, og da Arbeidet er besørget ved Driften, og et væsentligt Hensyn ved Udførelsen af dette Arbejde ogsaa har været at skaffe den fornødne Plads paa det paagjældende Sted, har man ikke troet, at der var nogen Betænkelighed ved at lade dette Beløb udrede af Driften. — Ved § 6 har Statsrevisionen anstillet nogle Betragtninger om Fordelingen af Arbejder under Postvæsenet, idet man nemlig har ment, at Henlæggelsen under Postinspektørerne af nogle Forretninger, som tidligere ikke have hørt under dem, have havt til Følge, at disse ikke have kunnet anvende saa megen Tid til at rejse rundt i Landet som tidligere, og at dette muligvis kunde være uheldigt for Administrationen. Det ærede Udvalg har ikke troet at kunne samstemme i denne sidste Udtalelse. Det har ment, at man ikke af Regnskaberne kunde se, hvorvidt det har været uheldigt eller ikke. Jeg skal bemærke, at det er et Forhold, som har været taget under Overveielse, og det vil ses, at der paa Finantslovsforslaget for indeværende Aar er forbeholdt Ministeriet Ret til i det paafølgende Finantsaar at foretage en Omfordeling af Forretningerne mellem Postinspektørerne og Hovedkontoret, hvoraf Følgen sandsynligvis vil blive, at en Del af de Forretninger, der nu gaa gennem Postinspektørerne, vil blive lagte tilbage til Hovedkontoret. Men jeg kan ved denne Leilighed ikke tilbageholde en Lov om, hvorvidt

Betragtninger over Forhold af den Bestaffenhed, som her foreligge, egentlig strengt taget henhøre under Statsrevisionens Nesfort. Der er Spørgsmaalet kun om Fordelingen af Forretningerne i Postbestyrelsen, og jeg kan ikke se, at Statsrevisionen egentlig talt kan have med denne Sag at gjøre, der jo heller ikke har nogen finantsiel Betydning, i alt Fald kun en meget fjern. Men det er ikke det eneste Sted, hvor det forekommer mig, at Statsrevisionen har opfattet sin Opgave noget videre, end jeg egentlig tror, det er rigtigt. Jeg skal i saa Henseende henwise til et Par enkelte Steder, uden dog at komme nærmere ind paa dem; jeg skal blot notere de Steder, hvor det forekommer mig at være Tilfældet. Det er saaledes Tilfældet med Hensyn til det paa Side 36 omtalte Spørgsmaal om Korsør—Kieler Routen under Postvæsenet; det er Tilfældet Side 44 med Hensyn til Frederikshavn—Kristiansand Farten, og det er Tilfældet med Vedommelsen af Høen Telegraphoverenskomst, der har fundet Sted med Lydfland. Jeg har som sagt Lovet i denne Retning, og Sligt forekommer mig saa meget mindre ønskeligt, som det har viist sig og ogsaa let maatte kunne forubses at være Tilfældet, at Statsrevisionen mangler Forudsætningerne for i alle Tilfælde at kunne have nogen begrundet Dom om disse Forhold. — Under Konto 2 er der gjort en Bemærkning om, at Kontoen for Postvæsenets Forretningsmateriel er overskredet noget ud over, hvad der var søgt bevilget ved Tillægsbevillingsloven. I saa Henseende skal jeg blot bemærke, at Udarbejdelsen af Tillægsbevillingsloven ligger temmelig langt borte fra Finantsaarets Afslutning, og under den stærke Udsvælgning, som Postvæsenet som bekendt har havt i de sidste Aar, i Særdeleshed paa Landet, er det vel forstaaeligt, at en Konto af denne Bestaffenhed kan blive overskredet, idet man ikke med Bestemthed har kunnet overse de Udgifter, der ville medgaa. — Der er under Udenrigsministeriet gjort en Henstilling om at ordne Forhold med Korrespondancen fra vore Funktionærer i Udlandet til Udenrigsministeriet saaledes, at alle hertil afgaaende Breve affendtes ufrankerede, og paa den anden Side de til dem afgaaende afgik frankerede, saa at Portoen tilfaldt den danske Postkasse. Da den ærede Udenrigsminister ikke er tilstede, og da Forholdet tillige i en væsentlig Grad, ja maaste for Størstedelen, vedrører Udenrigsministeriet, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at jeg er fuldt tilfreds med den Slutningserklæring, som er kommen fra Udvalgets Side; men jeg skal til yderligere Belysning tillade mig at meddele, at denne Sag har været gjort til Gjenstand for Overveielse i den Postkonference, der i afvigte Sommer har været i Paris, og at der nogle Magter, saavidt jeg erindrer England, Lydfland og Schweiz, have stillet Forslag om, at alle officielle Besørgelser skulde frankeres paa det Sted, hvorfra de udgik; derved vilde Forholdet være lige for Alle. Da